

עפ"ג 866/09/13 - אורי אברהם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

15 ינואר 2014

עפ"ג 866-09-13 אברהם(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא יוסף אלון - אב"ד כב' השופט יורם צלקובניק כב' השופטת יעל רז-לוי
המערער
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד שרון וקנין

ב"כ המשיבה עו"ד מיטל אמויאל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, יליד 1982, הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן שהוגש נגדו בבית משפט השלום בקרית גת ובו שמונה אישומים, כשעניין כולם עבירות רכוש מסוגים שונים שביצע בחודש יוני 2011.

האישום העיקרי היה פריצה לבית מגורים וגניבת תכשיטים ורכוש, שני אישומים נוספים עניינם פריצה שעה שנתפס בכף וטרם הספיק לגנוב, אישום אחר עניינו החזקת אופניים שקיים חשש כי הם גנובים, כך לגבי אישום נוסף לעניין החזקת מצלמה שנחשדה כגנובה.

המערער הודה והורשע עוד ב- 4.10.11.

לאור תסקיר שניתח את בעייתו בהיבטיה השונים ובעיית התמכרותו, המליץ שירות המבחן להמתין בגזירת הדין ולשלבו בקהילה טיפולית.

בית משפט השלום (כב' השופטת ר. לביא) קיבל את המלצת שירות המבחן ולמעשה החל מסוף 2011 משך כשנה וחצי

שהה המערער בקהילות טיפוליות ובתסקירים שוטפים של שירות המבחן ציין השירות בחיוב רב את השתלבותו ואת היתרמותו מהליכי השיקום בקהילות.

דא עקא, בשלב מסוים כשל כוחו של המערער ובתסקיר מיום 6.6.13 הודיע שירות המבחן לבית המשפט כי הוא הורחק מהקהילה הטיפולית עקב בעיות משמעת, הודיע על כך לשירות המבחן ולאור זאת שירות המבחן החזיר עניינו לבית משפט השלום לגזירת הדין.

בגזר הדין מיום 10.7.13 גזר בית משפט השלום על המערער עונש מאסר בפועל של 36 חודשים, מאסרים על תנאי והורה לו לחתום על התחייבות.

בפנינו ערעורו על חומרת העונש.

לטענת הסנגורים העונש מופרז לחומרה ולא מאזן כראוי את כבדת הדרך הארוכה שעשה המערער בהליכי שיקום שונים בקהילות משך כשנה וחצי.

המדינה מצידה טוענת כי בית משפט השלום נהג במערער לפני משורת הדין, צעד לקראתו, נענה לבקשות שירות המבחן לשילובו בקהילות טיפוליות בטרם גזר דין ובסופו של יום הכזיב המערער את התקוות שנתלו בו. לאור זאת, ולאור ריבוי העבירות שבהן הורשע, תומכת המדינה בעמדה העונשית שנקבעה בגזר הדין.

יצוין כי למערער אין עבר פלילי מכביד והוא כולל שתי עבירות משנת 2008.

המאסר הנוכחי הוא מאסרו הראשון של המערער.

במהלך הדיון היום התברר כי הוא שולב במסגרת טיפולית במאסרו והמערער מסר בפנינו דברים לעניין זה כמפורט בפרוטוקול לעיל.

לאחר שבחנו את מכלול השיקולים, שבנו ועיינו בגזר הדין קמא ובתסקירים הרבים שהובאו בפני בית המשפט קמא ולאחר שהקשבנו קשב רב לטענות הצדדים, הגענו למסקנה כי בנסיבות העניין אכן נוטה עונש המאסר לחומרה במידה המצדיקה הקלת מה בתקופת המאסר.

אין להקל ראש בריבוי עבירות הרכוש שעבר המערער במשך שלושה שבועות אינטנסיביים של פעילות פלילית כמפורט בכתב האישום.

המערער אמנם כשל בכוחו להתמיד בקהילה הטיפולית, אולם הוא התמיד בה משך שנה וחצי וגם בשלב זה של מאסרו הוא שולב מחדש במסגרת טיפולית.

במכלול נסיבות העניין, החלטנו כאמור להקל במידת מה בעונשו של המערער וזאת בכך שאנו קובעים כי תקופת המאסר בפועל אותה ירצה המערער תהיה של 27 חודשים תחת תקופת 36 החודשים שקבע בית משפט השלום.

כל יתר רכיבי גזר הדין קמא יישארו בתוקפם.

ניתן והודע היום י"ד שבט תשע"ד, 15/01/2014 במעמד הנוכחים.

יעל רז-לוי, שופטת

יורם צלקובניק, שופט

יוסף אלון, נשיא

הוקלד על ידי שולמית אברהם